

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand m.v. og andre love. (Ændring af regnskabsbestemmelser, skærpede bøder m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Fradragsret for selvstændigt erhvervsdrivendes sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Anden behandling 3/12 2002. Tillægsbetænkning 4/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Sandy Brinck (S):**

Endnu en gang står vi så med et forslag, som skævvrider en af grundpillerne i vores velfærdssamfund, nemlig den frie og lige adgang til behandling i sundhedsvæsenet. Forslaget er i sig selv sørgeligt, men set i en større sammenhæng bliver det dybt tragisk og bestemt uegnet til at skabe julestemning i de almindelige danske hjem.

Når et flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti om lidt giver selvstændige skattefradrag til sundhedsforsikringer, skærer dette flertal endnu en skive i den salamimetode, de anvender til at undergrave det offentlige sundhedsvæsen og indføre Forsikringsdanmark.

I foråret gav Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti skattefrihed ved arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, men afviste blankt at inddrage selvstændige i ordningen, fordi skatteministeren med rette påpegede, at for selvstændige er der tale om en privat udgift, som der ikke betales skat af og derfor heller ikke skal gives skattefritagelse for – logisk nok.

Nu har piben så fået en anden lyd. Nu skal de selvstændige ligefrem have et tilskud, betalt af fællesskassen, til deres forsikringer.

Det lyder mere og mere hult, når særlig Venstre påstår, at de ikke ønsker et Forsikringsdanmark. Hvorfor i alverden skulle man beslutte at bruge fællesskabets penge til at motivere til sundhedsforsikringer, hvis man ikke ønsker, at nogen gør brug af ordningen?

Kl. 13.35

Sammenholder man de her skattebegunstigelser til sundhedsforsikringer med den samlede udvikling, hvor regeringen og Dansk Folkepartis økonomiske politik presser amterne sådan, at borgere i ganske mange amter må se sygehuslukninger som en reel trussel, en regering, som sammen med Dansk Folkeparti afviser at sætte en stopper for, at disse offentlige sygehuse kan sælges til private, ja, så er udviklingen til at se for sig: Flere og flere vil tegne en sundhedsforsikring motiveret af regeringens skattelovgivning, offentlige sygehuse lukker og genopstår som private, flere og flere danskere vil blive be-

handlet på privathospitaler, og skellet mellem dem, som får en forsikring eller har råd til en forsikring, og dem, som ikke har, vil vokse, indtil minimalstaten har ædt enhver ansvarsfølelse for hinanden, enhver medmenneskelighed over for folk, som er syge, og folk, som efter socialdemokratisk mening skal have den bedste behandling, uanset om de har arbejde, penge eller status.

Den fremtid, der tegner sig, er jo ikke tilfældig. Vi må jo gå ud fra, at det hos regeringen og Dansk Folkeparti er velovervejet og gennemtænkt, det er ønsket, at man skal have sådan en udvikling.

Som socialdemokrater vil vi bruge fællesskabets penge på det fælles, offentlige sundhedsvæsen og ikke som tilskud til private forsikringsordninger.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti har presset på for at få denne forsikring for små selvstændige, og det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi synes, det er en rigtig god idé, at små selvstændige får mulighed for at tegne den forsikring. Det skræmmebillede, der bliver sat op heroppefra af fru Sandy Brinck, har vi prøvet i sidste dans, sidste omgang. Vi synes, det er helt utroligt at se så sort på denne sag.

Hvem ved dog, om vi skal helt ned i knæ og se det sorte syn, som fru Sandy Brinck tegner? Det er efterhånden blevet en vane, at vi, når Socialdemokraterne går herop, er helt nede på grænsens rand. Det er ærgerligt. Vi modtager det her forslag med stor glæde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi er nu nået til tredjebehandlingen af det her lovforslag, og det er derfor nu også tredje gang, jeg må undres over den sammenligning, der bliver gjort her.

Kan fru Sandy Brinck ikke bekræfte, at denne her regering f.eks. har afsat 1,5 mia. kr. til afkorte af ventelisterne?

For Det Konservative Folkeparti er det utrolig vigtigt, at vi har et offentligt sundhedssystem, der hjælper alle dem, der har brug for det. Vi forsøger at afkorte de ventelister, som det ikke lykkedes den socialdemokratiske regering at afkorte, men ud over det forsøger vi så at give nogle selvstændigt erhvervsdrivende den mu-

lighed, arbejdstagere også har for at få en privat forsikringsordning ved siden af det offentlige sundhedssystem.

Fru Sandy Brinck tegner jo næsten en situation, hvor denne her regering udhuler det offentlige sundhedssystem. Kan fru Sandy Brinck ikke anerkende det faktum, at vi rent faktisk har styrket det offentlige sundhedssystem i denne her regering, at vi rent faktisk har tilført flere midler, og at vi har forkortet ventelisterne i det offentlige system? Fru Sandy Brincks sortsyn med hensyn til det offentlige sundhedsvæsen er altså ikke berettiget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til fru Colette Brix må jeg jo bare sige, at sandheden åbenbart er ilde hørt. Jeg har tænkt mig at gentage den, hver evig eneste gang regeringen sammen med Dansk Folkeparti laver et anslag mod det offentlige sundhedsvæsen og den frie og lige adgang, for det er noget, der står os som socialdemokrater meget, meget nært, og det vil vi kæmpe for til sidste blodsdråbe, om fru Colette Brix kan lide det eller ej. Jeg kunne ikke høre noget spørgsmål, så jeg regner med, at det er rigeligt, at jeg her har tilkendegivet vores holdning.

Til fru Charlotte Dyremose: Hvis man vitterlig ønsker et stærkt offentligt sundhedsvæsen, så er det mig altså stadig væk fuldstændig ubegribeligt, hvorfor man bruger penge fra fællesskabets kasse til at animere folk til at gå ud og tegne private forsikringer, penge, som kunne være brugt i det offentlige sundhedsvæsen, og som vi gladeligt ville have være med til at bruge sammen med regeringen. Man går i stedet ud og bruger dem til, at folk skal have tilskud til egne private forsikringer.

Kl. 13.40

Kunne fru Charlotte Dyremose så ikke også medgive mig, at hvis regeringen selv troede på sin politik, alt det fantastiske, som jeg må forstå at regeringen har gjort ifølge De Konservatives ordfører, så var dette lovforslag unødvendigt, for så var der ikke nogen, der havde brug for private hospitaler?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det skal sandelig ikke være nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke ønsker os, at der er nogen, der har brug for private hospitaler, for vi ønsker selvfølgelig at få bugt

med de meget lange ventelister, vi overtog fra den socialdemokratiske regering. Men det har vi så rent faktisk taget fat på, og det er lykkedes os at få afkortet ventelisterne.

Nu tegner fru Sandy Brinck så endnu en gang det her billede af, at vi i stedet for at styrke det offentlige sundhedsvæsen går ind og laver den her ordning, som i øvrigt er en ordning for at hjælpe nogle selvstændigt erhvervsdrivende.

Så vidt jeg forstår, er der andet end én slags politik. Man fører politik på mange områder. Man sørger for, at vi har et veludbygget erhvervsliv, og man sørger for, vi har en veludbygget sundhedssektor. Det her handler ikke om i stedet for.

Kan fru Sandy Brinck ikke godt bekræfte, at denne her regering faktisk har tilført sundhedsvæsenet et rimelig stort beløb, som rent faktisk har hjulpet på ventelisterne, og at det derfor åbenbart ikke har været på bekostning af sundhedsvæsenet, at denne her regering også forsøger at føre en politik, der sørger for, at vores erhvervsliv kan fungere og være med til at skabe vækst i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der er simpelt intet i det, fru Charlotte Dyremose siger, der kan ændre ved, at dette lovforslag sammen med tidligere lovforslag fuldstændig skævvrider den lige adgang til sundhedsbehandlinger i det her land.

Det kan godt være, at det ikke står De Konservative særlig nært, men det gør det for socialdemokrater. Det er hele grundpillen for det velfærdssamfund, vi ønsker, nemlig at der ikke skal gøres forskel på, om du er patient med et arbejde eller uden et arbejde, patient, som er selvstændig eller ikke selvstændig.

Det er den politik, Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative ønsker at føre, og den ønsker vi overhovedet ikke at deltage i. Vi vil have et offentligt sundhedsvæsen, hvor alle har mulighed for at få behandling, uanset om de er på arbejdsmarkedet eller uden for arbejdsmarkedet, om de har penge eller ej, om de har højstatus eller lavstatus.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan stå heroppe og sige: Vi ønsker et stærkt offentligt sundhedsvæsen, når man går ud og bruger offentlige penge på, at folk skal animeres til at lave private forsikringsordninger. Det har simpelt hen ingen logisk sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Kære fru Sandy Brinck, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti et velfungerende offentligt sundhedsvæsen. Det er endnu ikke lykkedes mig at få fru Sandy Brinck til at bekræfte, at vi faktisk også i denne her regering har tilført det offentlige sundhedsvæsen betydelige midler og ikke bare det, men midler, som har hjulpet til at afkorte ventelisterne. Vil fru Sandy Brinck ikke nok være sød nu at gå op og bekræfte, at det har vi rent faktisk gjort?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi kan jo godt begynde at bruge tiden på at stille spørgsmål om noget, som alle ved. Vi deltog i at give de 1,5 mia. kr., og vi tilførte sundhedsvæsenet penge under vores regeringstid.

Det, der er spørgsmålet her, er, at Venstre og De Konservative sammen med Dansk Folkeparti ødelægger strukturen i et frit og lige sundhedsvæsen. Og det er bestemt ikke noget at grine af.

Jeg tror ikke, at gamle fru Jensen, som ikke har nogen tilknytning til arbejdsmarkedet eller i øvrigt ikke er selvstændig, synes, at det er enormt morsomt, at hun skal bagest i køen. Jeg synes ikke, det er morsomt. Jeg synes, det er en skændsel, at vi får den slags tilstande.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu hedder min mor ikke gamle fru Jensen, men hun er dog så gammel, at hun ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet mere. Hvad er det for en situation, hun blev stillet i, da hun skulle have nyt knæ og fik at vide, at det var der et halvt års ventetid på?

Takket være den nye regering kunne hun vælge at komme et andet sted hen. Det blev så til Rendsborg i Tyskland, hvor hun fik skiftet sit knæ ud. Fra undersøgelsen havde fundet sted, og til min mor havde fået skiftet sit knæ, var der gået 3 uger. Der var ikke på noget tidspunkt penge mellem patienten og myndighederne. Der var fri og lige adgang, men til gengæld hurtigere adgang til en sundhedsbehandling. Det er sådan, den her regering gør. Den sikrer folk, at de kan blive behandlet.

Kl. 13.45

Havde den gamle regering siddet, hvad havde situationen så været? Der havde været et halvt års ventetid på at få skiftet knæ ud for min mor. Det er forskellen. Det er forskellen på den

her regering og den regering, som fru Sandy Brinck repræsenterede.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller og derefter fru Sandy Brinck, og så går vi til ... ja, det ved man jo ikke.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var jo flot og godt sagt, og det var også sandheden fra Venstres ordfører, men apropos fru Jensen, der stod et halvt år på ventelisten, så husker jeg meget tydeligt, hvordan situationen var den 20. november 2001. Det var for øvrigt samme dag, vi gik til valgurnerne. Den dag stod der 86.000 danskere, jeg gentager: 86.000 danskere, som havde ventet i mere end 3 måneder, og det var efter, at Socialdemokratiet havde haft magten i 9 år.

Hvordan er situationen i dag? Nu er ventelisten langt kortere, og ingen dansker behøver vente mere end 2 måneder, uden at hun eller han har et lovkrav på at blive opereret på et andet sygehus, i et andet land eller på et privat sygehus.

Så det er da en kolossal forbedring ikke alene for alle danskere, men specielt for de 86.000, der under den gamle regering havde ventet i over 3 måneder. Er det det system, fru Sandy Brinck vil tilbage til?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til hr. Jens Rohde må jeg sige, at det her forslag ikke handler om frit valg, som jeg kunne forstå var det, hr. Jens Rohde talte om. Det her er et skatteforslag, og det handler om skattefritagelse for selvstændigt erhvervsdrivende.

I forhold til det med ventetid, som også hr. Helge Adam Møller var inde på, er den store forskel i holdningen, sådan som jeg hører det, at vi er inderligt imod, at nogle skal hives frem foran andre, ikke fordi de er mere syge end andre, men fordi de er selvstændigt erhvervsdrivende, eller fordi de er på arbejdsmarkedet. Den der forskelsbehandling, som ikke er sundhedsrelateret, kan vi simpelt hen ikke leve med. Vi synes simpelt hen, det er uanstændigt.

Jeg håber, at de ordførere, der nu står heroppe, vil gå ud og sige til de ældre patienter ude på sygehusene eller til børnene eller til de studerende, som ikke får mulighed for det her: Det er,

fordi vi ikke synes, at I har nær den samme nytteværdi i det danske samfund som dem, der er på arbejdsmarkedet, og derfor skal de først til.

Det er det, lovforslaget går ud på, og det er det, man må sige åbent og ærligt. Det er det, der er forskellen i den her Folketingssal, og det må stå klart, og så må man tage det ansvar på sig. Jeg synes, det er fair. Det er jo en politisk uenighed. Man skal bare sige det, som det er.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er fortsat korte bemærkninger til fru Sandy Brinck, og det er først hr. Jens Rohde og derefter hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Fru Sandy Brinck kom bare med sådan en general kommentering af, hvordan vi var med til at underminere sundhedsvæsenet og den frie og lige adgang til sundhedsvæsenet, og her gav jeg bare et eksempel ude fra den virkelige verden på, hvordan en patient – i det her tilfælde min mor – havde oplevet den forbedring, som den nye regering har lavet.

Hvad angår de sundhedsforsikringer, som fru Sandy Brinck er så inderligt imod, så står bare ét spørgsmål tilbage, og det er, om fru Sandy Brinck ikke kan bekræfte, at det var den tidligere socialdemokratiske finansminister, der dengang hed Mogens Lykketoft – det gør han formentlig stadig væk – som f.eks. tegnede sundhedsforsikringer for 200.000 offentligt ansatte.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det kan godt være, Socialdemokratiet ikke kan lide det her system, men sandheden er, vil jeg gerne sige til fru Sandy Brinck, at tidligere var der tusindvis og atter tusindvis, der ventede, og vi havde et sundhedssystem, der ikke var særlig godt.

For denne regering er det nu lykkedes på lidt over et år at skabe et sundhedssystem med færre ventelister, kortere ventetid og en behandlingsgaranti for alle. Og nu går vi et skridt videre. Vi har altså lavet systemet langt, langt bedre, end det var tidligere, og det vil vi fortsætte med. Alle har fået det bedre i dag, end de havde for halvandet år siden. Ideologi eller ikke ideologi, det drejer sig vel om de mennesker, der er syge, og det drejer sig om hurtigst muligt at få dem raske, og det går det her ud på.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til hr. Jens Rohde vil jeg sige, at jeg tror, hr. Jens Rohde ville have haft stor gavn af at have delta- get i de øvrige behandlinger og eventuelt læst lovforslaget, for vi er ikke imod sundhedsforsik- ringen. Hr. Jens Rohde og hr. Jens Rohdes mor og samtlige i familien må hjertens gerne tegne en sundhedsforsikring. Mine skattekroner skal bare ikke bruges til det. Det er dér, forskellen ligger.

Hvis man vitterlig gerne vil gøre noget ved de ventelister, som man står her og siger at man stort set allerede har fjernet, hvis jeg skal lytte mig til det, ja, så kunne man bruge pengene i det offentlige sundhedsvæsen, hvortil der er fri og lige adgang, men nej, man vælger at bruge pen- ge fra »Thors kasse« til at gå ud og sige til dem: Gå ud og tegn en forsikring.

Det er det, vi ikke bryder os om. Dermed har jeg vist også svaret på hr. Helge Adam Møllers spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordførerrækken, og der er fak- tisk flere ordførere, der har bedt om ordet. Den første er hr. Peter Christensen og derefter som ordfører fru Charlotte Dyremose.

Peter Christensen (V):

Jeg vælger at tage ordet som ordfører efter at have hørt Socialdemokratiets indlæg om vores forslag, der er til behandling her i dag.

Forslaget, der går ud på, at vi skal sidestille selvstændige og lønmodtagere i forhold til fra- dragsretten, har vi talt længe om, og derfor er der ikke noget nyt i, at jeg står og fortæller, hvor- for vi støtter det i dag.

At det ligefrem skulle ødelægge julefreden rundtomkring i de danske hjem, står jeg noget undrende over for. Jeg er ganske sikker på, at det her lovforslag absolut ikke vil ødelægge ju- lefreden nogen steder, tværtimod. For det hand- ler jo om, at vi med det her lovforslag har mulig- heden for også at give en ordening til dem, der er på arbejdsmarkedet, for at de kan sikre sig og komme til behandling.

Ordningen vil jo sådan set ikke være til gavn, hvis det offentlige sundhedsvæsen fungerer. Så vil vi stå i en situation, hvor der sikkert ikke vil være ret mange, der vil benytte sig af ordningen, og det synes jeg sådan set ville være fint.

Her har vi en ordening, der også giver arbejds- giverne mulighed for at tage et socialt ansvar over for medarbejderne. Derfor har jeg meget

svært ved at se, hvad skade forslaget gør. Jeg mener, det gavner hele sundhedsområdet. Vi ønsker ikke at ødelægge det offentlige sund- hedsvæsen. Det har vi sådan set også vist med den politik, vi har ført.

Skulle brugen af private forsikringer ødelæg- ge det offentlige sundhedsvæsen, skulle det jo netop være blevet ødelagt, dengang den social- demokratiske regering forsikrede en masse of- fentligt ansatte. Så skulle vi jo have smadret sy- stemet på det tidspunkt. Det skete selvfølgelig ikke, og derfor er det også noget sludder.

Jeg er ganske overbevist om, at vi vil se, at vi vil kunne få bugt med ventelisterne både i kraft af den indsats, vi har gjort med hensyn til det of- fentlige sundhedsvæsen og også i kraft af denne her forsikringsordning, hvor vi så netop i dag si- destiller selvstændige og lønmodtagere. Det er sådan set det, lovforslaget går ud på.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er tre korte bemærkninger her: Hr. Morten Homann, fru Marianne Jelved og fru Sandy Brinck.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at man altså ikke skal knipse til formanden, hvis man vil have ordet. Det er, som jeg før har sagt, ikke et udskækningssted det her, men et parlament.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Tak for skænken.

Lad os nu sige, som Venstre vil, at man vil bruge de offentlige penge på at præmiere folk, som vil lade sig behandle f.eks. på privathospi- tal, lad os nu sige, man synes, det er en god idé, hvordan kan det så være, at det er en ordening, man vil forbeholde i det her tilfælde selvstæn- digt erhvervsdrivende, og hvis man tager forsla- get fra foråret med, så også deres nøglemedar- bejdere, mens den store gruppe af studerende, pensionister og arbejdsløse, folk, der står uden for arbejdsmarkedet, og de mange ansatte, som ikke får del i de her ordninger, så værsgo har at komme bag i køen til sundhedsbehandling?

Er det Venstres politik at skubbe folk, som ikke er på arbejdsmarkedet, bag i køen, og er det Venstres opfattelse af at tage et socialt ansvar?

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne stille Venstres ordfører et, kan man sige principielt spørgsmål. Jeg skal bare lige sik-

re mig, at ordføreren hører mit spørgsmål. Når man indfører skattefradrag, underminerer man jo skattegrundlaget, og alt andet lige øger man dermed behovet for højere marginalsatser. Det er efter lærebogen.

Samtidig betyder det, at man med alle andre skatteyderes skatteindbetalinger subsidierer ganske bestemte grupper i samfundet. Hvordan hænger det sammen med skattepolitikken i øvrigt hos Venstre?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg hørte, at Venstres ordfører talte om, at det her var kommet for at understøtte virksomhedernes sociale ansvar. Der bliver jeg nødt til at have lidt pædagogisk vejledning: Hvordan bliver det pludselig virksomhedernes sociale ansvar, at den selvstændige laver en forsikring for sig selv?

Måske er vi lige pludselig kommet ind til kernen af den store forskel på, hvordan Venstre opfatter begrebet socialt ansvar, og hvordan socialdemokrater opfatter det, for for mig at se har det altså ikke noget med socialt ansvar at gøre, at man laver sin egen private forsikring.

Det mente skatteministeren i øvrigt heller ikke i foråret, da vi behandlede lovforslaget om skattefritagelse for lønmodtagere. Der blev skatteministeren jo spurgt i spørgsmål 5 – det er bilag 11 til L 97 – om man kunne forestille sig, at selvstændige kom ind under denne her ordning, og der svarer skatteministeren fuldstændig logisk og klart: Nej, for det er en privat udgift, som man ikke betaler skat af, derfor skal man heller ikke skattefritages, og derfor har det heller ikke noget med denne her ordning at gøre.

Det er bare ærgerligt, at skatteministeren ændrer holdning fuldstændig rundtossent i løbet af et halvt år.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Morten Homann spørger ind til både den her ordning og sådan set også den ordning, der gælder for medarbejdere, og i den sammenhæng vil jeg så også lige svare fru Sandy Brinck, for da jeg var på talerstolen, talte jeg jo sådan set også om den anden ordning for medarbejdere, som vi vedtog i forrige folketingssamling, og det var sådan set på det område, jeg talte om det sociale ansvar.

Til hr. Morten Homann vil jeg sige, hvilket også har været fremført under både første- og

andenbehandlingen af det her forslag, at krumtappen i sundhedsvæsenet efter Venstres opfattelse er det offentlige sundhedsvæsen. Det står fuldstændig klart, og det vil der ikke blive røkket ved. Det synes jeg også at den politik vi har ført har vist, da vi gav de 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet. Det var til det offentlige sundhedsvæsen, og det er, fordi vi mener, at krumtappen i sundhedsvæsenet er det offentlige sundhedsvæsen. Her har vi et supplement, men det ændrer sådan set ikke ved udgangspunktet.

Til fru Marianne Jelved om skattepolitikken: Vi har sådan set ikke på noget tidspunkt sagt, at man ikke ville kunne bruge et fradrag i det her tilfælde som en del af Venstres skattepolitik, men hvordan? Hele diskussionen om den fremtidige skattelettelse er en debat, vi tager i det nye år, og der er der selvfølgelig forskellige mål, der skal være taget højde for, bl.a. med hensyn til arbejdsudbuddet. Diskussionen om marginalsatserne vil jo selvfølgelig også komme til at indgå dér, men vi har jo som bekendt ikke lagt os fast på, hvordan en fremtidig skattelettelse skal se ud.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der yderligere tre korte bemærkninger, først hr. Jens Peter Vernersen og efter ham hr. Morten Homann og fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, der er et helt afgørende spørgsmål til hr. Peter Christensen, og det er: Hvorfor skal alle vi 4 millioner skatteydere i Danmark betale for, at de selvstændige kan få disse forsikringer? For alle disse fradrag, hvert eneste fradrag, betales jo af dem, som ikke får fradragene. Det er almindelig logik inden for skattepolitikken.

Det her betyder jo så også, at der bliver mindre plads til skattelettelser. Det troede jeg også var klart.

Lad mig så også sige, at når man taler om de 1,5 mia. kr., der er givet til sundhedsvæsenet, glemmer man jo åbenbart, at der umiddelbart før blev lavet en aftale mellem den socialdemokratiske-radikale regering og Amtsrådsforeningen, der gik på, at man skulle operere 20.000, 40.000, 60.000 ekstra over 3 år, og man fik milliardebølg til det.

Kl. 14.00

Lad mig så lige sige om det, der blev gentaget, at det jo ikke bliver mere rigtigt, fordi det bliver gentaget: Disse forsikringer, man kunne

tegne i Finansministeriet, i bankverdenen og hos politiet, vedrørte ikke operationer. Det var i tilfælde af alvorlig sygdom som f.eks. en kræftsygdom eller en hjertesygdom, der var mulighed for at få udbetalt et beløb. De havde ikke noget med dette her at gøre, men den vildfarelse løber man åbenbart også rundt i.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det fortaber sig stadig i tågerne, hvordan det kan blive til virksomhedens sociale ansvar, at man tegner sundhedsforsikringer for en selvstændig erhvervsdrivende eller hans nøglemedarbejdere, men det kan være, hr. Peter Christensen kan opklare det.

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at det skam ikke er et spørgsmål om at gøre op med det offentlige sundhedssystem, det er kun tænkt som et supplement. Men så vil jeg godt spørge: Hvordan kan det være, at man laver et supplement, som er betalt af alle skatteydere, også de dårligst stillede skatteydere, som er målrettet til én bestemt gruppe, som kan komme foran i køen? Ordningen gælder ikke for arbejdsløse, ikke for pensionister, ikke for studerende og ikke for den almindelige lønmodtager. Nej, de kommer bagest i køen.

Hvordan kan det være, at alle skatteydere skal være med til at betale for, at en lille gruppe kan komme foran i køen? Det synes jeg ikke hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Man bliver ærlig talt en smule utryg, når man har fulgt sagen her over længere tid.

I oktober 2001 fremsatte Venstre og De Konservative et fælles beslutningsforslag, hvoraf det helt essentielt fremgik, at skulle der indføres arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer med skattefritagelse, skulle alle medarbejdere være inkluderet i ordningen; der måtte altså ikke være forskelsbehandling. I februar 2002, da man havde fået regeringsmagten, kom man så med et lovforslag, som gik ud på, at ikke alle behøvede at være med i ordningen. Man måtte godt pille folk ud, bare man frasorterede efter noget konkret, f.eks. at de pågældende var deltidsansatte, ikke havde været ansat særlig længe eller var for syge til overhovedet at kunne få en forsikring.

I begge tilfælde afviste den nuværende skatteminister overhovedet at overveje at give skat-

tefradrag for selvstændiges private udgifter. Men det kommer nu, og hvad bliver det næste? Hvad er den næste skive i den salamimetode, der her bliver brugt? Jeg er utryg, men hvis Venstres ordfører kunne give mig et klart svar, kunne det være, jeg kunne blive tryg.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan ikke lade være med at sige på dette tidspunkt af debatten, at målet helst ikke må stå uklart efter behandlingen af forslaget.

Målet er, at vi ønsker at sikre danskerne en ordentlig behandling uden lange ventelister, og det mål håber jeg ikke vil fortone sig i debatten i dag. Det forslag, vi gennemfører her, er faktisk et led i arbejdet for at nå det mål, og vi er allerede nået langt. Der er allerede mærkbar forskel på den politik, der blev ført, før den nuværende regering trådte til, og den politik, der bliver ført nu.

Hr. Jens Peter Vernersen havde nogle betragtninger om fradrag, og det fik mig til at overveje, at der selvfølgelig også ligger en holdningsmæssig forskel til grund for, hvilket udgangspunkt man har: Når en virksomhed eller for den sags skyld en person tjener nogle penge, hvem har så retten til de penge?

Hvis man vil give et fradrag, er det vel ifølge den argumentation, hr. Jens Peter Vernersen kørte frem med, fordi udgangspunktet er, at fællesskabet har retten til alle pengene. Det er jeg sådan set ikke enig i, og så vil jeg også sige, at et fradrag jo ikke betyder, at det er det offentlige, der betaler hele regningen. Det bliver ikke resultatet her.

Så spurgte fru Sandy Brinck, hvad der mere var at vente sig af Venstres sundhedspolitik. Her er jeg nødt til at være svar skyldig, for jeg ikke er sundhedsordfører, så hvilken politik, der vil blive sendt på banen fra Venstres side, kan jeg ikke svare på. Men målet er helt klart, og det skal nås. Det er ordentlige behandlingstider til det danske folk, og det er sådan set det mål, vi med både dette forslag og andre forslag prøver at nå.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der igen tre eller faktisk fire korte bemærkninger, men i første omgang tre. Det er fru Marianne Jelved, fru Sandy Brinck og hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hr. Peter Christensen svarede faktisk ikke på mit spørgsmål.

Jeg spurgte om det helt principielle: Når man indfører fradrag i skattesystemet, vil det så ikke alt andet lige betyde, at skattegrundlaget bliver mindre? Og vil det ikke alt andet lige også betyde, at der er et behov for, at marginals-katten stiger?

Så spurgte jeg også: Hvordan hænger det sammen med Venstres skattepolitik? Det spørgsmål fik jeg heller ikke noget svar på, men er Venstres skattepolitik i virkeligheden, at marginalskatten skal stige? Eller er det sådan, at hver gang der skal bruges penge til formål af samme karakter som her, skal de tages nogle andre steder?

Og hvordan kan dette forslag sikre – og nu citerer jeg hr. Peter Christensen – fri og lige adgang til sundhedsvæsenet? Hvordan sikrer forslaget dét? Det har jeg ikke forstået.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Venstres ordfører sagde, at Venstre ønsker at forsikre borgerne.

Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med – eller hvad? Hvis det var en fortalelse, bliver jeg altså nødt til, selv om jeg godt ved, at jeg har spurgt mange gange, at spørge én gang til for at forsøge at få en forklaring:

Hvorfor skal mine skattekrone bruges til et tilskud til selvstændiges sundhedsforsikring, hvis det er sådan, at man ikke ønsker et Forsikringsdanmark? Det er da lidt tåbeligt at sætte en sådan udvikling i gang og helt gennemtænkt og velovervejet poste skattekrone i den, hvis det ikke er det, man ønsker.

Mit spørgsmål fra sidste runde tror jeg hr. Peter Christensen misforstod, for jeg tænker faktisk rent skattepolitisk. Der er to muligheder, sådan som jeg ser tingene, og jeg vil gerne have afkræftet, at Venstre kunne finde på at benytte sig af dem. Den ene er, at man giver skattefradrag for andre private udgifter, som selvstændige har, og de har jo en hel del. Den anden er, at man giver alle lønmodtagere skattefradrag for deres private forsikringer, altså en ligestilling. Jeg håber, at begge muligheder kan afkræftes på det klareste.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Nu er det sådan set hr. Peter Christensen, der skal besvare de spørgsmål, der bliver stillet heroppefra, men hr. Peter Christensen kunne ikke lade være med at stille et modsvar: Hvem har retten til pengene?

Den virksomhed, der tjener pengene, har retten til dem, når den har betalt sin skat og har betalt sine ansatte. Men der står jo ikke nogen steder, at den skal optimere sin indtjening ved at have et skattefradrag. Det står ikke nogen som helst steder, og jeg må sige, at når man ellers hører Venstre sige, at der er brug for færre offentlige udgifter, er det da besynderligt, at man via fradrag på fradrag på fradrag faktisk skaber flere udgifter. Det er da besynderligt.

Så kan jeg godt forstå, at der ikke blev givet noget svar på, hvorfor alle vi 4 millioner skatteydere – selv de af os, der tjener allermindst – skal betale, for at nogle selvstændige kan få et fradrag, så de kan komme forrest i køen til sygehusene foran alle andre. Hvorfor skal det være sådan? Jeg forstod, at målet ikke skal stå uklart, og det gør det heller ikke. De selvstændige skal foran, som hr. Peter Christensen siger, og det er netop dét, der er forskellen på det, vi står for, og det, Venstre står for.

Det undrer mig i øvrigt meget, at Dansk Folkeparti kan støtte, at man tager fra selv de skatteydere, der tjener allermindst, for at finansiere Venstres regning. Det undrer mig meget, må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Fru Marianne Jelved spørger til Venstres skattepolitik, og her vil debatten jo komme til at handle om, hvordan en fremtidig skattelettelse vil blive, bedømt ud fra det råderum, der er til stede. Men det kan jeg ikke svare på i dag, det er noget af det, vi kigger på efter nytår.

Til spørgsmålet om, hvad målet er, vil jeg sige, at det selvfølgelig er – hvad jeg egentlig også tror vi er enige om – at øge arbejdsudbuddet. Men er målet også en højere marginalbeskatning? Nej det er ikke målet, for det øger ikke arbejdsudbuddet. Her tror jeg sådan set, at vi er enige med Det Radikale Venstre.

Kl. 14.10

Om vi er modstandere af et Forsikringsdanmark? Jeg er selvfølgelig nødt til at sige til fru Sandy Brinck, at i Venstre har vi ikke nogen ideologisk modstand mod forsikringer, for så hav-

de vi jo næppe fremsat dette lovforslag. Men jeg har hele tiden kunnet høre, at det netop er Socialdemokratiet, der har en ideologisk modstand mod forsikringer, selv om man – som det er blevet nævnt tidligere fra denne talerstol – selv har gjort brug af forskellige forsikringsordninger. Men nu er der en ideologisk modstand, og man vil ikke være parat til at bruge andre midler til at nå et vigtigt mål, nemlig at få ventelisterne ned.

Derfor er det også ud fra en økonomisk betragtning et godt forslag, for når vi får folk væk fra ventelisterne, er der en samfundsøkonomisk stor gevinst ved det. Alle midler skal tages i brug for at nå det gode mål.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann og fru Marianne Jelved for korte bemærkninger, og det er deres sidste.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt sige tak til hr. Peter Christensen for en klar udmelding om Venstres forhold til Forsikringsdanmark.

Jeg kan konstatere, at Venstre i sit finanslovsoplæg for 2002 har skrevet: Venstre ønsker ikke et forsikringssystem til at finansiere det danske sundhedsvæsen.

Nu kan vi så konstatere, at hr. Peter Christensen på Venstres vegne melder klart ud og siger: Ja, vi har ikke nogen problemer med at indføre et Forsikringsdanmark. Det er nye toner, men jeg vil godt rose hr. Peter Christensen for at melde klart ud.

Så vil jeg så også spørge hr. Peter Christensen, som sagde, at man ønsker et sundhedssystem, hvortil der er fri og lige adgang: Hvordan vil man opretholde et system, hvor der tages hensyn til, at den, der er mest syg, kommer først til behandling, når man indfører et system, hvor der kan tegnes forsikringer, så selvstændigt erhvervsdrivende eller deres nøglemedarbejdere, kan komme foran i køen, mens man skubber arbejdsløse, studerende, pensionister og folk uden for arbejdsmarkedet bagest i køen? Det er da i hvert fald ikke et system, hvor det er behovene, der afgør, om man kommer til behandling. Det er et system, hvor det er pengepungen, der afgør det, og det synes jeg er dybt usmageligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Marianne Jelved og derefter hr. Peter Christensen, og så tror jeg, vi går videre til den sidste ordfører, der har meldt sig.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan forstå, at der skulle mange spørgsmål til for at få at vide, at Venstre gerne vil sænke marginalskatten. Men det bliver jo vanskeligere og vanskeligere for hver dag, Venstre får lov til at regere, så gid det må vare kort.

Så kan jeg forstå, at man ved at forsikre sig får ventelisterne ned. Var det så ikke en idé at lade alle almindelige borgere få lov til at få fradrag på deres selvangivelse for sygeforsikring? Så kunne man jo få ventelisterne helt væk. Men jeg har en fornemmelse af, at det, vi i virkeligheden oplever her, er Venstres forsøg på at øge Tilskudsdanmark. Det er et tilskud, man ikke uden videre kan se, men det er jo i realiteten det, der sker. Hip hurra for det!

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

SF's hr. Morten Homann hører kun, hvad hr. Morten Homann vil høre, tror jeg, for jeg har gentaget mange gange her fra talerstolen, at krumtappen i sundhedsvæsenet er det offentlige sundhedsvæsen.

Jeg har også sagt, at vi har ikke nogen ideologisk modstand mod at gøre brug af forsikringsordninger, hvilket jeg også tror fremgår rimelig klart af dette lovforslag. Vi vil bruge de midler, der skal til for at opnå resultatet, nemlig at danskerne ikke skal stå på venteliste. Det har jeg gentaget mange gange, men det skyldes, at det er vigtigt for mig, at det står fuldstændig klart, hvad formålet med lovforslaget er: det handler netop om, at vi får styr på det danske sundhedsvæsen, og det synes jeg vi er godt i gang med at få.

Til hr. Jens Peter Vernerens angående diskussionen om fradrag: Jeg er altså nødt til at sige, at et fradrag jo kan ses fra to sider. Jeg hører hele tiden, at et fradrag betyder, at regningen bliver betalt af fællesskabet, men det betyder vel også, at den pågældende virksomhed betaler mindre til fællesskabet. Der er måske en politisk bestemt forskellig opfattelse af, hvem der som udgangspunkt har ret til de penge, der bliver tjent, og hvor meget skat der skal betales af dem, men sådan ser jeg i hvert fald på det.

Så var der vist et spørgsmål mere, men det har jeg glemt.

Kl. 14.15

Charlotte Dyremose (KF):

Det fremgår måske ikke længere klart af debatten, men det, der i virkeligheden er tale om her, er jo primært et erhvervspolitisk og skattemæssigt lovforslag og altså ikke et lovforslag, der omhandler sundhedsvæsenet og ventelisterne.

Forslaget giver små selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at blive ligestillet med arbejdstagerne i f.eks. deres egen virksomhed. De får mulighed for sammen med deres ansatte at tegne en sundhedsforsikring for sig selv og for de ansatte til gavn for virksomheden, til gavn for medarbejderne og til gavn for samfundet.

Vi kan med dette lovforslag sidestille de selvstændigt erhvervsdrivende med deres ansatte, så også de får mulighed for denne sundhedsforsikring. Det er jo sådan, at en lille erhvervsdrivende med nogle ganske bestemte trofaste kunder vil have en stor risiko for at miste kunderne og have svært ved at bygge sin virksomhed op igen, hvis han f.eks. er syg i et halvt år. Det ønsker vi ikke, derfor er vi glade for dette lovforslag.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker, at det bliver overflødigt, at nogle selvstændigt erhvervsdrivende føler, at de må tegne en sådan forsikring. Men kendsgerningerne er jo, at den socialdemokratiske ledede regering overlod os nogle forholdsvis lange ventelister, som vi nu forsøger at få bugt med, og som vi til en vis grad også allerede har fået bugt med.

Især Socialdemokratiet vil gerne gøre det til et spørgsmål om offentlig kontra privat behandling, men det mener jeg faktisk ikke det er. Det er et spørgsmål om en håndsrækning til selvstændigt erhvervsdrivende og om at bringe dem på lige fod med deres ansatte. Men i det tilfælde, at det skulle ende med at have noget med sundhed at gøre, så er det eneste, det gør, at være med til at afkorte ventelisterne, så de mennesker, der ikke har en sådan forsikring – det gælder f.eks. også os som folketingsmedlemmer – kan komme hurtigere til behandling i det offentlige system.

Samtidig betyder det, at nogle mennesker går kortere tid på sygedagpenge, og det, at de selv varetager deres sygdomsbehandlinger, gør det væsentlig billigere for det offentlige, så der er

flere midler til rådighed og kortere ventelister til glæde for os andre. Men først og fremmest handler lovforslaget om at give en håndsrækning til selvstændigt erhvervsdrivende, så de har mulighed for at drive deres virksomhed videre på trods af sygdom.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der tre korte bemærkninger. Det er først fru Sandy Brinck og derefter hr. Morten Homann og fru Marianne Jelved.

(Kort bemærkning.)

Sandy Brinck (S):

Det sidste, fru Charlotte Dyremose sagde, var jo ærligt og redeligt: det handler om at give de selvstændigt erhvervsdrivende en håndsrækning, og det er netop det, det drejer sig om.

Jeg bliver bare en lillebitte smule bekymret, når fru Charlotte Dyremose siger, at forslaget er erhvervspolitisk og ikke har noget med sundhedspolitik at gøre. Så må jeg vende tilbage til et af de spørgsmål, jeg stillede Venstres ordfører, nemlig hvornår regeringen kommer med fradragmuligheder for andre private udgifter, som en selvstændig måtte have. Der er jo nok at tage af, og hvis private udgifter skal opfattes som noget, fællesskabet skal give tilskud til, er der masser af andre steder, man kunne tage fat i noget, end lige på sundhedsområdet.

Fru Charlotte Dyremose gør meget ud af, at til trods for at det er et erhvervspolitisk instrument, skal det alligevel bruges til at nedbringe ventelisterne, og så bliver jeg nødt til at spørge: Betyder det, at når ventelisterne er kommet ned, skal denne ordning ophøre? Eller hvordan skulle det forstås?

(Kort bemærkning.)

Morten Homann (SF):

Jeg er også glad for det klare svar om, at det handler om erhvervsstøtte. Man tager fra os alle sammen, man tager fra folk med lave indkomster, og så giver man tilskud til de selvstændigt erhvervsdrivende, små såvel som ganske store. Det er dem, forslaget kommer til gavn.

Så hæftede jeg mig også ved, at fru Charlotte Dyremose sagde, at forslaget egentlig burde være overflødigt, og at man ønsker, at det offentlige sygehussystem skulle kunne tackle problemet. Men det er jo en erkendelse fra den konservative ordførers side af, at man ikke formår at klare opgaven med at få det offentlige sygehussystem til at fungere, og derfor vil jeg også spør-

ge: Hvis det lykkes at få det offentlige sygehusvæsen til at fungere, så man får afkortet ventelisterne, vil man så afskaffe ordningen?

Kl. 14.20

Endelig vil jeg godt have fru Charlotte Dyremose til at forklare helt præcist, hvordan forslaget skulle kunne afkorte ventelisterne. Jeg ved godt, at nogle kommer foran i køen og nogle længere ned i køen, at der bliver byttet rundt på rækkefølgen. Men der kommer ikke én eneste ekstra læge og ikke én eneste ekstra sygeplejerske på grund af forslaget, tværtimod. Forslaget bliver jo bl.a. finansieret ved at skære ned på uddannelserne, så hvis man endelig skal sige noget, giver det færre læger og sygeplejersker.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu har adskillige borgerlige medlemmer af Folketinget været på talerstolen i denne sag, og lige fra hr. Helge Adam Møller og hele vejen rundt har de bedyret, at forslaget vil afkorte ventelisterne.

Jeg spørger: Hvordan? Og så gentager jeg mit spørgsmål fra før til hr. Peter Christensen: Hvis det nu er rigtigt, at det afkorter ventelisterne, hvorfor i alverden laver regeringen så ikke et fradrag for alle danskere, så vi alle sammen kan få en sygeforsikring? Så må ventelisterne jo forsvinde.

Det tredje spørgsmål er: Hvor meget er ventelisterne faldet? De borgerlige politikere, der har været heroppe, siger, at ventelisterne er faldet, at vi er godt på vej. Hr. Helge Adam Møller sagde det tidligere, hr. Peter Christensen har sagt det, og også fru Charlotte Dyremose har sagt heroppefra, at regeringen er godt på vej til at forkorte ventelisterne. Men hvor meget er der sket siden valget?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil godt starte med at aflive en åbenbart udbredt misforståelse. Jeg sagde netop i min ordførtale, at især Socialdemokratiet – og jeg kan forstå, at SF og Det Radikale Venstre også er med – gør det til en diskussion om sundhed og om ventelister og om offentlig kontra privat behandling. Men det gjorde jeg netop ikke. Jeg forklarede, at hvis forslaget har nogen konsekvens for ventelisterne, er det, at det trækker nogle væk fra ventelisterne, så der bliver bedre plads til os andre. Men jeg sagde netop ikke, at det var dét, forslaget her handlede om.

Så spurgte fru Sandy Brinck, om der bare skal åbnes for alle mulige private forsikringer. Nej, jeg mener faktisk, at sygdomsbehandling primært er en samfundsmæssig opgave, og at det er meget forskelligt fra alle mulige private foretagender.

Så spørger hr. Morten Homann, om det i virkeligheden ikke er erhvervsstøtte, at man tager fra de fattige og giver til de selvstændigt erhvervsdrivende. Nej, det er netop et udtryk for forskellen mellem venstrefløj og vi borgerlige. Vi betragter faktisk de penge, som folk slider og slæber i dagligdagen for at tjene, som folks egne penge. Vi betragter dem ikke som udgangspunkt som statens penge, og derfor er et fradrag i min terminologi ikke, at fællesskabet skal betale mere til den enkelte. Et fradrag er i min terminologi, at den enkelte ikke behøver at bidrage med så meget til fællesskabet, og det synes jeg faktisk er en vigtig ideologisk pointe. Pengene er som udgangspunkt vore egne, men vi bidrager efter evne til statskassen.

Om ordningen skal afskaffes, når vi får bugt med ventelisterne? Jamen det bliver jo slet ikke nødvendigt, for når vi får bugt med ventelisterne, vil det slet ikke være relevant at tegne en sådan forsikring.

Så skulle jeg have erkendt, at vi ikke har formået at få bugt med ventelisterne. Jamen vi har altså kun været i gang i godt et år, og vi overtog nogle ret lange ventelister. Vi er godt på vej, men jeg er desværre ikke sundhedsordfører, så jeg kender ikke de præcise tal.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu er der fire, der har meldt sig. De tre første er hr. Jens Peter Verner sen og derefter fru Marianne Jelved og hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Hvis fru Charlotte Dyremose ikke ved, at det fradrag skal betales af de 4 millioner skatteydere, vi har, har fru Charlotte Dyremose taget meget fejl, men hun kan godt blive klogere på det. Skatteministeriet udgiver en ganske udmærket publikation over skatteudgifter, og her kan man se værdien af hvert eneste af disse fradrag, fordi det er en udgift. Derfor forholder det sig på den måde, som vi beskriver.

Kl. 14.25

Jeg synes, dette her kan karakteriseres med ét eneste ord: det er ren interessevaretagelse – ren

interessevaretagelse – for de grupper, som åbenbart står Det Konservative Folkeparti nærmest.

Så har jeg lige været nede og kigge efter, om der er stillet et ændringsforslag af fru Charlotte Dyremose. Der blev nemlig sagt gentagne gange, at det er kun de små selvstændige ... (Afbrydelse). Jo, det blev der sagt her fra Folketingets talerstol, det kan vi se i protokollen, når den kommer om et kvarters tid.

Hvis det kun er de små selvstændige, det handler om, skal der i hvert fald stilles et ændringsforslag. Forslaget omfatter alle selvstændige, små som store, og selvstændiges ægtefæller, bare de arbejder 50 timer. Der ligger helt klare og præcise interessevaretagelser i forslaget, det er faktisk det, det drejer sig om, og ikke spor andet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der er i hvert fald én gruppe her i samfundet, der tjener meget på regeringens illusionsmageri, og det er forsikringssekslerne. Det er en virkelig lukrativ forretning at udstede sundhedsforsikringer.

Men hvis alle de mennesker, der tegnede forsikringer, skulle blive syge relativt hurtigt, hvordan i alverden skulle der så blive plads til dem på sygehusene, medmindre man skubber andre væk? Fru Charlotte Dyremose er nødt til at svare på det spørgsmål, jeg stiller: Hvad hjælper den slags ordninger til nedbringelse af ventelisterne? Hvordan kan det rent logisk lade sig gøre? Det har vi ikke fået noget svar på.

Fru Charlotte Dyremose og andre borgerlige politikere har sagt i dag fra denne talerstol, at regeringen er godt i gang med at nedbringe ventelisterne. Hvor er der en dokumentation for, at ventelisterne er på vej ned? Jeg henviser gerne til Fyens Stiftstidende fra i dag, hvor der er en anmeldelse af regeringens politik vedrørende dette problem.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu kan jeg forstå, at fru Charlotte Dyremose slet ikke mente, at ventelisterne skulle drages ind i denne diskussion, men så vil jeg da opfordre fru Charlotte Dyremose til at lade være med at nævne ventelisterne. Det er lidt svært at diskutere, hvis ventelisterne lige pludselig er et argument, men ikke er det i næste øjeblik; det gør det lidt vanskeligt. Men lad os vente, til vi ser referatet

af debatten, så kan vi se, hvem der har bragt dem på bane.

Så kunne jeg forstå, at det slet ikke er noget problem, når man laver et fradrag. Det er ikke nogen udgift for samfundet, det får ikke nogen konsekvenser. Men hvis jeg laver et fradrag, betyder det, at staten, det offentlige, får mindre indtægt – jeg kan se, fru Charlotte Dyremose nikker, så det er vi enige om – og den mindre indtægt kan så betyde ét af to:

Enten skærer man ned på sine udgifter, som man gør for tiden, hvor man i kommuner og amter skærer ned efter historiske dimensioner på velfærden, på daginstitutionerne, på sundhedsområdet osv., eller også må man øge sine indtægter. Sjovt nok er det også det, regeringen gør for tiden, hvor den øger brugerbetalingen på VUC, daginstitutioner, kollektiv trafik osv., så kom ikke og sig, at det er gratis at give fradrag. Der er også en regning, der skal betales.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Marianne Jelved: Det handler altså ikke om, at vi selvfølgelig får flere penge ind statskassen, hvis der ikke er nogen fradrag. Det har jeg på intet tidspunkt benægtet. Jeg siger bare, at mit ideologiske udgangspunkt og det, jeg baserer min politiske tankegang på – åbenbart i modsætning til Det Radikale Venstre – er, at pengene hører til i borgernes lommer, men at vi som borgere skal bidrage til fællesskabet.

Hvis en borger ikke behøver at bidrage ret meget til fællesskabet, kommer der færre penge i kassen, så det er klart, at det har en økonomisk konsekvens for kassen. Men det er altså ikke som udgangspunkt sådan, at staten ejer alle vores penge, og så får vi allernådigst lov at beholde nogle af dem. Man kan nogle gange godt få den fornemmelse som skatteyder her i landet, men det er altså ikke mit ideologiske udgangspunkt og ikke det, jeg arbejder ud fra.

Så blev der sagt noget om de små eller de store selvstændige. Jeg taler sandelig både om de små og de store selvstændige, men det, jeg gav som eksempel, var en lille selvstændig, der er utrolig afhængig af sin egen arbejdskraft for ikke at miste sine kunder, som muligvis er et rimelig begrænset antal, når man er en lille selvstændig. Men med hensyn til de store er det også i høj grad et spørgsmål om at sidestille ejeren af virksomheden med de ansatte. Det er nu engang ejeren af virksomheden, der har sat alle sine midler ind for at bygge virksomheden op

eller købe den, og jeg finder det faktisk ganske rimeligt, at ejeren har samme muligheder for en sygdomsforsikring som sine ansatte.

Kl. 14.30

Så er der det, fru Marianne Jøved taler om, nemlig hvem der skal betale for behandlingerne. Jamen det gør forsikringsselskaberne, og så slipper det offentlige for det. Det kan jeg kun se er en økonomisk fordel for det offentlige.

Hvis der er nogen, der bliver trukket ud og bliver behandlet et andet sted, i udlandet, på et privathospital, jamen så er der flere ressourcer tilbage til andre til at blive behandlet på de offentlige sygehuse.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes efterhånden, vi er ved at være meget langt væk fra det, lovforslaget drejer sig om. Fru Charlotte Dyremose står heroppe og siger, at det kun er rimeligt, at den selvstændige har samme muligheder som sine medarbejdere.

Kan fru Charlotte Dyremose ikke godt gå herop og bekræfte, at lønmodtageren, som får en arbejdsgiverfinansieret sundhedsforsikring, ikke har noget fradrag? Den selvstændige, som betaler en egen forsikring, får et fradrag. Den ene er en privat udgift, som man får et fradrag for. Den anden er en arbejdsgiverfinansieret udgift, som man får en skattefritagelse for. Der er faktisk forskel.

Så synes jeg måske også, at den her diskussion om, hvorvidt det her med fradrag betyder, at fællesskabet skal betale noget, eller at fællesskabet får lidt færre penge i kassen, altså er en temmelig akademisk diskussion, som er sådan lidt ude på overdrevet.

Kan vi ikke godt være enige om, at de penge, som regeringen nu vælger at bruge på, og så må man kalde det udgift eller mindre indtægter, det er jeg ligeglad med, er penge, som regeringen vælger at bruge på, at selvstændige skal kunne tegne en privat forsikring? Disse penge kunne have været anvendt i det offentlige sundhedsvæsen, hvis man havde valgt det. Det valgte man blot ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var en ideologisk brandtale, den konservative ordfører holdt heroppe for et øjeblik siden: Pengene hører til i borgernes lommer.

Man kan konstatere, at der er forskel på, hvad det er for nogle borgere, som skal have pengene

i lommerne. På den ene side har man et forslag som det her, hvor det er selvstændigt erhvervsdrivende, små såvel som store, der får nogle flere penge i lommerne ved den her erhvervsstøtte. På den anden side er der mange mennesker i det her land, som skal til at betale flere penge, hvis de vil have en uddannelse på VUC, som skal betale flere penge for at få deres børn passet i daginstitutionen, som skal betale flere penge, hvis de er nødt til at tage bussen til arbejde.

Det er også konsekvensen af regeringens politik, og der hører pengene ikke bedst hjemme i deres lommer, nej, der hører pengene bedst hjemme i regeringens skattestopslunkne kasse.

Så der er stor forskel på, hvad det er for nogle borgere, regeringen og den konservative ordfører synes, at pengene hører til hos. Det er de store, det er erhvervsdrivende, det er folk, som har de store indtægter, det er folk, som bor i de store huse, mens folk, som er lejere, folk, som er nødt til at tage den kollektive trafik til arbejde, folk, som er nødt til at tage en uddannelse for at komme videre her i tilværelsen, værså må betale ved kasse 1.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg fik ikke svaret hr. Morten Homann fra sidste omgang på det her med ventelisterne. Der må jeg jo altså sige, at det faktisk var fru Sandy Brinck, som vistnok gik på som første ordfører, der bragte det ind i debatten. Jeg må også sige, at nu synes jeg hr. Morten Homann bringer debatten endnu længere væk fra det pågældende lovforslag.

Jeg følger som sagt, at det var fru Sandy Brinck selv, der bragte denne her debat meget langt væk fra selve forslaget. Hvis vi skal gå tilbage til den her lidt akademiske debat, som fru Sandy Brinck kalder den, kan det godt være, det er en akademisk debat, men jeg synes faktisk, der er den meget, meget væsentlige forskel på venstrefløjen og højrefløjen i dansk politik, at i Det Konservative Folkeparti betragter vi faktisk som udgangspunkt pengene som borgernes egne. Det synes jeg faktisk er meget, meget, meget vigtigt.

Så spørger fru Sandy Brinck om det her med fradraget, at den selvstændige får et fradrag, og det gør lønmodtageren ikke, men lønmodtageren har heller ikke en udgift. Virksomheden får et fradrag for at dække en sundhedsforsikring for lønmodtageren, og jeg tror faktisk, den enkelte er forholdsvis ligeglad med, hvem der får

fradraget, bare man får muligheden for at få en sundhedsforsikring.

Kl. 14.35

Jeg må jo kvittere for, at hr. Morten Homann nu har forstået min pointe i det her med, at pengene hører til i borgernes lommer.

Jeg synes som sagt, at vi kommer meget, meget langt uden for det her lovforslag. Men det er da rigtigt, at politik jo netop handler om prioriteringer. Vi har i det her tilfælde valgt at sige, at vi faktisk mener, at det er gavnligt både for virksomheden, for de ansatte, for samfundet som sådan, at man kan bidrage til et socialt ansvar, både når det gælder de ansatte og den selvstændigt erhvervsdrivende, som jeg talte om før, der kan miste kunder på det.

Men politik drejer sig altså om prioriteringer, og ja, vi prioriterer at hjælpe de selvstændigt erhvervsdrivende og deres ansatte til at få et socialt ansvar.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Fru Marianne Jelved talte om, at forsikringsselskaberne tjener stygt, at det er et lukrativt marked. Så vil jeg gerne spørge fru Charlotte Dyremose, om ikke det er korrekt, at det marked – dette at det offentlige sundhedsvæsen ikke har været i stand til at tilbyde tilstrækkelige behandlingsmuligheder til mennesker, når de havde brug for behandling og ikke halve og hele år senere – har været meget i vækst i den periode, vi har haft en socialdemokratisk ledet regering.

Man kan spørge, om denne vækst i forsikringerne ikke er lidt af en skamstøtte over den sundhedspolitik, den tidligere regering har ført.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jo, det kan jeg godt bekræfte. Jeg må også sige, at det kan godt være, der vil være nogle forsikringsselskaber, der vil få tegnet nogle yderligere forsikringer også med denne her ordning. Men i den borgerlige regering har vi netop forsøgt at få begrænset det ved at afhjælpe de lange ventelister, som har været årsag til de mange forsikringer bl.a. under den tidligere regering.

Det er netop derfor, vi har tilført sundhedsvæsenet et milliardbeløb og gjort det på en måde, så det rent faktisk også lykkedes at få nedbragt ventelisterne. Det kommer vi forhåbentlig til at fortsætte med, sådan at det her lovforslag måske en dag ud i fremtiden bliver gjort irrelevant.

Morten Homann (SF):

Jeg synes faktisk, det har været en god debat og en givtig debat, hvor vi har fået mange ting på det rene. Vi har fået på det rene, at det her ikke så meget drejer sig om sundhedspolitik, som det drejer sig om erhvervsstøtte. Vi har fået på det rene, at det her handler om, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, i nogle borgeres, andre borgere må pænt betale mere. Så jeg synes sådan set, det har været en berigende debat, og det har jo selvfølgelig også en værdi.

Det er klart, at samtidig med at regeringen fremsætter dette her forslag og om lidt får det vedtaget med Dansk Folkepartis støtte, sådan at der er selvstændigt erhvervsdrivende, som slipper billigere i skat, er der mange i det her samfund, der må betale mere. Den kollektive trafik stiger. Daginstitutionerne stiger. Højere brugerbetaling for uddannelse på VUC. Der sker nedskæringer på det sociale område, på sundhedsområdet osv.

Hvad er det så, man laver med det her forslag? Ja, man laver andet trin af det, som man indledte i foråret. Man laver en opdeling af befolkningen i dem, som har mulighed for at møve sig foran i køen til sundhedsbehandling, ikke fordi de er mere eller mindre syge, eller at de har et større eller mindre behov for at komme i behandling, nej, alene af den grund, at de har fået en forsikringsordning eller en anden privat sundhedsordning, som er betalt af skatteyderne.

Der har man altså et A-hold, som får gode vilkår for sundhedsbehandling, og over for det har man et B-hold bestående af alle dem, der ikke kan få lokket deres arbejdsgivere til det her, og alle dem, som aldrig får en chance, fordi de er arbejdsløse, fordi de er pensionister, fordi de er studerende eller på anden måde står uden for arbejdsmarkedet.

Kl. 14.40

Jeg må sige, det er klar tale, og den er blevet endnu klarere i løbet af debatten, men det gør det ikke mere sympatisk. Det her forslag cementerer en opdeling af sundhedsvæsenet i et A-hold for dem, som er indenfor, og et B-hold for dem, som er udenfor.

Det er det, som regeringen vil gennemføre sammen med Dansk Folkeparti, men i SF kunne vi ikke være mere rygende uenige.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der var to ting, der bragte mig herop. Den ene var hr. Morten Homanns fortsættelse af at kom-

me uden for lovforslagets emne, bl.a. faldt jeg over, at der skulle have været en nedprioritering på det sociale område i kommuner og amter. Nu skal det ikke være nogen hemmelighed, at jeg også er socialpolitisk ordfører og derfor har et vist kendskab til det socialpolitiske område.

Kan hr. Morten Homann ikke bekræfte, at der faktisk også med den sidst indgåede kommuneaftale er tale om en vækst for kommuner og amter, og at det er ifølge en aftale, bl.a. med amterne, at man har prioriteret det sociale område?

Den anden ting var det, hr. Morten Homann siger, at der er nogle, der møver sig foran på ventelisterne. Jeg vil bare spørge hr. Morten Homann: Hvis hr. Morten Homann er nr. 10 på en venteliste, f.eks. til en knæoperation, og de 5 så enten af sig selv eller deres arbejdsgivere får betalt en behandling f.eks. i Tyskland, så hr. Morten Homann kun er nr. 5 på ventelisten, mener hr. Morten Homann så ikke, at det er en fordel?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg hæftede mig lidt ved, at hr. Morten Homann syntes, at de der selvstændige tjente så mange penge. Så kunne jeg sådan set godt tænke mig at stille hr. Morten Homann et par spørgsmål:

Hvor mange selvstændige er små selvstændige, hvor mange er mellemstore, og hvor mange er rigtig store? Hvor mange af de små selvstændige tjener mere end 175.000 kr. om året, og hvor mange er det så heit nøjagtigt af de mellemstore og de meget store, der tjener den million kroner, som blev omtalt?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Hr. Morten Homann har tidligere i debatten været inde på, at man sprang over i køen, været inde på, at der ikke blev behandlet flere patienter, fordi der var et forsikringsystem.

Så vil jeg godt spørge hr. Morten Homann: Mener hr. Morten Homann virkelig, at private forsikringselskaber har indlæggelsesmulighed på de offentlige sygehuse? Er hr. Morten Homann ikke klar over, at forsikringselskaberne, når de skal indfri forsikringsydelsen, så benytter sig af private sygehuse fortrinsvis i udlandet, men også herhjemme, at de ikke kan trække på det offentlige sundhedsvæsen? Så man kan ikke springe over i køen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Først til fru Ester Larsen: Jo, det er jeg udmærket godt klar over, og det er netop det, der er en del af problemet med det her forslag – og det er så også et svar til fru Charlotte Dyremose – for der bliver jo ikke skabt flere læger eller sygeplejersker ved, at man gennemfører det her forslag.

Det er et spørgsmål om, at man flytter rundt på nogle behandlinger mellem offentlige sygehuse og nogle private sygehuse, som i vidt omfang varetages af de samme læger og sygeplejersker.

Så vil jeg sige til fru Charlotte Dyremoses spørgsmål om det sociale område: Det er klart, at der sker en mindre vækst i de sociale udgifter, men ikke noget, der bare tilnærmelsesvis kan sammenlignes med de udgifter, som følger med. Det behøver fru Charlotte Dyremose ikke gå til SF for at få bekræftet, hun kan sådan set bare nøjes med at gå til sin regeringsfælle, Venstre, og formanden for Kommunernes Landsforening, som bekræfter, at der sker store besparelser på det sociale område.

Så spørger fru Colette Brix her til sidst: Hvor mange små, mellemstore og store selvstændige findes der? Jeg deltager ikke i det her spil »Hvem vil være millionær«, så det vil jeg ikke kunne sætte tal på sådan uden videre. Men jeg ved, at det her forslag er et spørgsmål om, at man giver nogle skattefordele til en lille gruppe som erhvervsstøtte alene af den grund, at de er selvstændige, og at man tilsvarende med forslaget i foråret gav en støtte til folk alene af den grund, at de kan være nøglemedarbejdere, mens det store flertal pænt må stå og vente på, at det bliver deres tur i køen.

Kl. 14.45

Det bliver ikke med mig, fru Colette Brix kan spille »Hvem vil være millionær«, men jeg er helt sikker på, at dette forslag vil blive opfattet som et spil, for der er ikke nogen tvivl om, at det ikke er de dårligst stillede, det kommer til gode.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det er jo ikke ret lang tid siden, at vi var med til at fjerne ATP-kompensationen for firmaerne, men det gjorde åbenbart ikke så meget, der kunne man hurtigt blive enig. I et snuptag var den væk fra de små selvstændige, sådan at man kunne bruge den et andet sted.

Nu har vi så en helt anden sag, og det er, at de små selvstændige for første gang skal sidestilles

med andre dele af den danske befolkning, og jeg vil sige en gang til: Der er ikke nogen i dette Ting, der behøver at være ked af, at det her forslag kommer igennem, for det var så sandelig på tide.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har da ikke noget imod, at man laver gode forhold f.eks. for små iværksættere, ingen problemer med det, men pointen er, at med det her forslag laver man en forskelsbehandling, som går ud over det danske sundhedsvæsen, sådan at man får et A-hold, som kommer foran i køen, og man har så den store gruppe, der står uden for arbejdsmarkedet, som kommer bag i køen. Det synes jeg ikke er en ærlig måde at lave erhvervs politik på, fordi det får nogle uhyggelige sundhedsmæssige konsekvenser.

Det her forslag handler ikke om at skabe bedre sundhed, det handler ikke engang om at stille selvstændigt erhvervsdrivende med deres nøglemedarbejdere, det har skatteministeren selv svaret på, det drejer sig ene og alene om at give erhvervsstøtte, og vi synes, det er en dybt usympatisk måde at gøre det på.

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

I Det Radikale Venstre finder vi dette lovforslag stærkt betænkeligt af flere grunde.

Det er jo et i en lang række af skatteforslag, som regeringen, fortrinsvis med Dansk Folkeparti, ja, jeg tror kun sammen med Dansk Folkeparti, har fremsat i den tid, regeringen har siddet, som underminerer skattegrundlaget, og for hvert forslag af den karakter får vi en større og større opgave med at løse de egentlig udfordringer, vi står over for, nemlig at skabe et tilpas stort arbejdsudbud, og dertil skal der bruges en markant nedsættelse af marginals-katten.

Dette her trækker den forkerte vej. Det er et eksempel på, at der mangler sammenhæng og konsekvens i regeringens politik. Den siger et og gør noget andet, og det andet, den gør, er med til at skabe nogle illusioner og bekræfte nogle illusioner. Det her handler ikke så meget om de små erhvervsdrivende osv., det handler om kampen om billedet af virkeligheden.

For år tilbage kom der en WHO-rapport, det var i oktober 2000, der havde forskellige analyser og placerede Danmark på forskellige plad-

ser. Når jeg spørger ude i forsamlingshusene, om de kan huske, hvor Danmark var placeret, så kan de huske hr. Jørgen Winther stående på den her talerstol og fortælle, at Danmark var nr. 34.

Når man kigger på, hvad der står i rapporten, så viser det sig, at Danmark er nr. 3, når vi ser på sygehusvæsenet.

Vi har også hørt hr. Jørgen Winther stå på denne talerstol sekundært af andre borgerlige politikere gennem årene og fortælle, at der er 265.000 mennesker på ventelister i Danmark. Det tal var rigtigt for 2000, hvis man spurgte, hvor mange mennesker der i løbet af ét år overhovedet havde stået på en venteliste til behandling på sygehusene.

Se, nu har vi hørt den ene efter den anden borgerlige politiker stå heroppe og fortælle, at forsikringsordningerne bringer ventelisterne ned. Ingen har ulejlighet sig med at forklare, hvordan det kan lade sig gøre.

Vi har også hørt den ene efter den anden stå heroppe og sige, at ventelisterne er på vej ned. Jeg kan oplyse for Folketinget, at det er ikke muligt at få tal for det for den periode, der har siddet en venstre-konservativ regering. Ingen ved noget om det. Det er bare illusionsmageri, og det er igen et eksempel på kampen om billedet af virkeligheden.

Nu har regeringen så en politik på bl.a. sygehusområdet. Den har givet en 2-måneders-garanti. Hvis ikke man bliver behandlet inden for 2 måneder, kan man søge et privathospital eller til udlandet.

Jeg må gå ud fra, at den politik står til troende, og jeg må gå ud fra, at alle mennesker benytter den, hvis de overhovedet har mulighed for det, og at derfor enhver seng i dette land er optaget.

Kl. 14.50

Vi mangler stadig væk at forstå sammenhængen i det, regeringspartierne siger. Ikke nok med at de fylder alle senge op, både på de offentlige og de private sygehuse med den måde, som de har organiseret det på, og det er såmænd al ære værd, det er slet ikke det, men hvordan kan man så få en plads på et privat sygehus, der må være fyldt af de mennesker, der står på venteliste? Ingen skal fortælle mig, at vi er gået fra at have 265.000 på venteliste i år 2000 og til, at vi nu i år 2002 ikke har nogen på venteliste.

Derfor har både fru Ester Larsen og alle mulige andre, der har forsøgt at forsvare det her makværk, den usammenhængende politik, re-

geringen står for, det illusionsmageri, regeringen står for, stået her og prøvet at bilde os andre noget ind.

Men se, der er mange kloge mennesker i Danmark, der er mange fornuftige mennesker i Danmark, som med lidt hjælp godt kan gennemskue, hvad det er for noget illusionsmageri, og hvis ikke der havde været det run og den uhelderlige argumentation gennem flere år fra den daværende borgerlige opposition, som har skabt et billede af et sygehusvæsen, der overhovedet ikke svarer til virkeligheden – og jeg beklager også de fejl, der kan ske i sygehusvæsenet, men ikke desto mindre er det billedet – så var interessen for forsikringer ikke accelereret i en grad, så man må sig forbarme. Det er ikke mange uger siden, vi hørte, at der også er forældre, der ønsker deres børn på forsikringen, til trods for at alle ved, at børn kommer til behandling øjeblikkelig.

Dette her er et resultat af kampen om billedet af virkeligheden. Det er et resultat af det illusionsmageri, som regeringen, dengang den var i opposition, skabte, og den fortsætter sandelig også som regeringspartier med det, men den kommer ikke nemt til det.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er jo en ganske interessant diskussion, vi er ved at få gang i. Hvem har patent på virkeligheden?

Når mange mennesker i dette land betaler for forsikringer, enten private eller gennem virksomheder, så er det et billede af virkeligheden, som ikke er til at komme uden om. Hvorfor gør man det? Det gør man, fordi det offentlige sundhedssystem ikke har leveret varen, ikke har kunnet levere behandlinger til tiden. Sådan er virkeligheden, må jeg sige til fru Marianne Jelved.

Så siger man, at det kan overhovedet ikke lade sig gøre at bringe venteproblematikken ned ved hjælp af private forsikringer, men som jeg har prøvet at sige fra denne talerstol, så benytter forsikringselskaber sig af private sygehuse også i udlandet, bl.a. i Sverige og Tyskland, fordi man netop ikke kan gå ind på de offentlige hospitaler med forsikringskunderne. Det er virkeligheden.

Den forsikringsinteresse, som er blevet vakt, er den medicin, som borgerne har måttet tage på grund af den sundhedspolitik, som har været ført af den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Mit indlæg er lidt i forlængelse af fru Ester Larsens, for fru Marianne Jelved spurgte, hvordan de her forsikringsordninger kunne bidrage til at forkorte ventelisterne.

Jeg kunne sådan set bare henvise til det spørgsmål, jeg stillede hr. Morten Homann, og som hr. Morten Homann ikke svarede på. Hvis hr. Morten Homann eller for den sags skyld fru Marianne Jelved er nr. 10 på listen over dem, der skal have en knæoperation, og de 5 så via en privat forsikring, enten betalt af dem selv eller betalt af deres virksomhed, bliver opereret f.eks. på et privat hospital i Tyskland, så er fru Marianne Jelved eller hr. Morten Homann jo altså kommet ned på at være nr. 5 på ventelisten og kan dermed komme tidligere til.

Dertil kommer, at det fradrag, som den enkelte virksomhed måtte få på sundhedsordningen, langtfra har en størrelsesorden, der svarer til det, det koster at lave mange af de her operationer. Dermed er der flere midler, flere senge og mere tid til de øvrige patienter, sådan nogle som fru Marianne Jelved og mig selv, der ikke har en sundhedsforsikring.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er dybt, dybt sørgeligt. Jeg talte ikke om, hvem der har patent på virkeligheden, for det har det enkelte menneske selv. Jeg taler om kampen om billedet af virkeligheden, og det er noget ganske andet.

Kl. 14.55

Jeg beklager de mennesker i Danmark, som har været ude for uheld, fejlbehandlinger og andre tragiske ting på vore sygehuse. Det er klart, at vi skal væk fra den slags ting. Det er slet ikke det, der er temaet her i dag.

Det, der er temaet, er, hvad det er for noget, der sker, når der er så mange mennesker, der ønsker forsikringer. Hvoraf opstår det? Og hvordan hænger det i øvrigt sammen med regeringens øvrige politik?

Så må jeg sige, at medmindre man, som fru Charlotte Dyremose nu antyder, regner med, at det er udenlandske sygehuse, der skal løse den opgave, som følger med brugen af forsikringer, så er kapaciteten i Danmark ikke afhængig af antal forsikringer, men afhængig af antal læger, sygeplejersker og sengepladser. Det har VK-regeringen aldrig nogen sinde villet acceptere som en forklaring. Man har skabt en forestilling om,

at man med effektivitet kan løse nogle problemer, som kræver mere personale. Der kommer nye behandlingsformer, og hver gang der er en ny behandlingsform, kommer der en ny venteliste.

Men jeg glæder mig til den dag, hvor vi kan opgøre ventelisten for år 2002 på nøjagtig samme måde, som hr. Jørgen Winther gjorde det for et par år siden. Jeg har gjort det til regeringens succeskriterium, at de ventelister skal ned. Regeringen skal holdes fast på sine løfter og sit illusionismageri, og så må virkeligheden tale sit eget sprog.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Tror Det Radikale Venstre så ringe om danskerne, at de i stort antal er villige til at betale for noget, som de kan modtage gratis, fordi de har finansieret det over deres skatter? Tror fru Marianne Jelved virkelig, og det er selvfølgelig imponerende, hvis det er tilfældet, at det er til hr. Jørgen Winthers ære, at han er årsag til, at der tegnes så utrolig mange forsikringer på sundhedsområdet?

Nej, det er da, fordi virkeligheden har lært danskerne, at der er ventetider, der er problemer, og hvis ikke man vil miste sit arbejde, så er det klogt at have sikret sig, at man kan blive behandlet i tide.

Så må jeg sige, at jeg tror også, at fru Marianne Jelved går lidt fejl af virkeligheden, når det drejer sig om, hvordan forsikringssselskaberne løser den opgave, de har forpligtet sig til. De har rent faktisk indgået aftaler med sygehuse i Sverige og sygehuse i Tyskland, og man kan hilse på en række danske patienter, som er behandlet på disse sygehuse i kraft af deres forsikringer.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Marianne Jelved sagde, at hun glædede sig til om et antal måneder eller et halvt år, når vi havde de nye statistikker, for så måtte virkeligheden tale sit eget sprog.

Jeg synes, fru Marianne Jelved skulle gå ud i virkeligheden her i dag, den 10. december – vi andre lever derude til daglig – og tale med dem – der var 86.000 – som for et år siden, da fru Marianne Jelved sad i regering, havde ventet i 3 måneder eller mere, hvor hver eneste i dag har en garanti for, at hvis de har ventet mere end 2 måneder, så kan de få opereret deres knæ, deres hofter, deres øje umiddelbart dagen eller ugen ef-

ter, at de har passeret 2 måneder. Det kan de vælge at gøre. Det kunne de ikke dengang.

Det er virkeligheden, og det har det været siden 1. juli i år, må jeg sige til fru Marianne Jelved. Prøv at gå ud og oplev den.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg noterer mig endnu en gang, at fru Ester Larsen bekræftede det billede, fru Charlotte Dyremose gav for lidt siden af, at forsikringssselskaberne kan levere sygehuspladser på sygehuse i udlandet, Sverige, Tyskland, formentlig også andre steder. Det kan jeg godt forstå, hvis der er overskydende kapacitet dér, men det er altså ikke på danske sygehuse, heller ikke på private danske sygehuse, som formentlig er fyldt op, netop på grund af det, hr. Helge Adam Møller beskrev.

Som jeg heldigvis fik sagt: Regeringens forbedring af garantien fra 3 måneder til 2 måneder er al ære værd. Det kunne jeg ikke drømme om at være imod, det er da fint.

Kl. 15.00

Men netop når man ser på, at der er givet garantier – det er mange år siden – for øjeblikkelig behandling af livstruende sygdomme også i udlandet, der er en 2-måneders-garanti nu, så spørger jeg: Hvad er det for et umanerligt stort behov, der er i dag, for at tegne forsikringer? Hvor er den interesse skabt henne?

Hvem er det, der har skabt et billede af, at det danske sygehusvæsen ikke fungerer? Det fungerer, det fungerer endda udmærket, og det ligger i top sammenlignet med andre landes sygehusvæsen. Det er jo bl.a. det billede, vi gerne skulle have ændret det til, fordi det er et mere troværdigt billede end det, der ligger bagved: mange ønsker om forsikringer, som man i meget ringe omfang i virkeligheden vil få brug for, hvilket enhver kan spørge forsikringssselskaberne om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Det er en af de tætte afstemninger. Det er jo en fordel at være til stede, når der bliver stemt i salen!

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, SF, RV, EL og KRF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af virksomheds-skatteloven og andre skattelove. (Udlignings-ordning for kunstnere).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 93 stemmer (V, S, DF, KF, SF og KRF) mod 6 (RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 79: Lov om ændring af visse afgiftslove. (Nedsættelse af afgiften af cigaretter, spiritus og mineralvand).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 28/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 12 (SF, EL og KRF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 81: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og momsloven. (Fritagelse for skat og moms af værdi af eget arbejde).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/11 2002. Første behandling 19/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 100 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om fremme af privat udlejnings-byggeri.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 12/11 2002. Betænkning 21/11 2002. Anden behandling 29/11 2002. Tillægsbetænkning 9/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.